

ما اغنی مالیه هلک عنی سلطانیه

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

آل بویه از محبان حضرت سیدالشهداء حضرت عبدالبهاء , محاضرات جلد ۱ صفحه ۱۷۱

قوله الاحلی .

آل بویه از محبان حضرت سیدالشهداء روحی له الفداء بودند و چنان نفوذ و قدرتی حاصل کردند که از برای خلافت عباسی نفوذی نگذاشتند امور جمعیا در دست آل بویه بود و خلیفه در قصر خلافت بخود مشغول در زمان آل بویه دوباره تعمیر قتلگاه کردند و همچنین مرقد حضرت امیر را دفعه ثالث باز انشاء نمودند حتی عضدالدوله که اعظم رجال آل بویه است سلطنت ایران را تجدید کرد و لقب پادشاهی گرفت و در خطبه بعد از خلیفه ذکر پادشاهی عضدالدوله بود آن روز را ایرانیان در بغداد عید گرفتند که الحمد لله ایرانیان بعد از اضمحلال تام دوباره علم بر افروختند و آنروز در قصر عضدالدوله خارج بغداد بزم طرب آراستند و با چنگ و چغانه و نغمه و ترانه پاکوبان دست افشان کف زنان روز را بعصر رساندند بعضی از حاضرین از وزراء که ایرانی بودند از عضدالدوله خواهش نمودند که امروز روز تجدید سلطنت ایران است و سزاوار نهایت شادمانی الحمد لله بزم طرب از هر جهت پریاست لهذا رجا مینمائیم که اذن و اجازت فرمائید که بر حسب عادت سابق ایرانیان در چنین روز فیروزی صراحی و ساغر بمیان آید عضدالدوله گفت انا شرب الراح مقبول بالمطر " نم نم باران بمی خواران خوش است " امروز بارانی نیست خواست عذر بخواید بعد از ساعتی ابری پیدا شد و باران شدید یارید گفتند ایها الملک باران نیز یارید قضا و قدر موافقت با امر تو نمود دیگر مانعی نماند خلاصه جشنی جدید برخاست و ساغر بدور آمد در این اثناء جناب عضدالدوله بیمار شد وجع شدیدی در امعاء حاصل گشت قریب بصبح از حیات نومید گردید سؤال نمودند که ای شخص جلیل چه وصیتی داری بفرما گفت (ما اغنی عنی مالیه هلک عنی سلطانیه) چه وصیت کنم هیچ وصیت ندارم جز یک وصیت و آن اینست که مرا در آستان حضرت امیر نظیر پاسبان دفن کنید و بر قبر من بنویسید " کلهم باسط ذراعیه بالوصید

انتی .

ORIGINAL